

PÍSEŇ 0485

Jezu Kriste, Synu Boží

1420, 1561

1. Je - zu Kri - ste, Sy - nu Bo -- ží, pl - ný ne - bes - ké - ho zbo -- ží,
rač pří - to - men bý -- ti, svý - mi da - ry nás da - ři -- ti,
slo - vo své nám před - klá - da -- je, jím nás na - sy - cu -- je.

2. Ty jsi slovo Otce svého a obraz osoby jeho, tvou předivnou mocí stvořeny jsou všechny věci, jež ty slovem udržuješ a moudře spravuješ.
3. Navštiv nás Ducha plností, ať zakusíme sladkosti služby slova tvého, utěšenou libost jeho vždy víc živě poznáváme, v něm svou rozkoš máme.
4. Očišťuj jím srdce naše, ať temnosti satanáše jsou pryč odehnány a my Duchem vzděláváni v chrám ozdobný Ducha tvého, vůdce předobrého.
5. Jsi pravé světlo národům, vzděláváš ze svých věrných dům; ty předivné slunce, sedě na pravici Otce, vyvolené osvěcuješ, životem daruješ.
6. Osvět' naše rozumnosti, ať v spasitelné známosti vždycky prospíváme a v světle tvém se kocháme, úzkou cestou přec ať jdeme, k vlasti se bereme.
7. Přidej svou moc k té moudrosti, ať slyšíce s ochotností, srdcem přijímáme, důkaz, že jsme z Boha, máme, nejsouc' marní posluchči tvých milostných řečí.
8. Ať v zemi srdce našeho Duchem tvým napraveného tvé přísluhování nese svaté požehnání, hojný užitek přivádí, pravdu v nás uvádí.
9. Kéž se k ní vždy přiznáváme a ovoce vydáváme života ctnostného, ať můžem žítí slavného po smrti v nebi dojít, s tebou věčně býti.

Jan Blahoslav 1561, R.Nechuta 1979